

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601
тел. (044) 256-12-82, факс (044) 253-64-04

gsu@police.gov.ua

Ідентифікаційний код 40108578

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«8» березня 2025 року

Старший слідчий в особливо важливих справах Головного слідчого управління Національної поліції України старший лейтенант поліції Плиска Анатолій Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12024000000001917 від 19.09.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до вимог статей 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Ганієва Тимура Ісаєвича, 15.06.1991 року народження, уродженця с. Єрестна Кожевниковського району Томської області, громадянина російської федерації, зареєстрованого за адресою: Томська область, с. Єрестна, вул. Комсомольська, буд. 6, командира 1 мотострілецького взводу 2 мотострілецької роти 296 окремого резервного мотострілецького батальйону 123 окремої мотострілецької бригади (в/ч 40463) 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії ПдВО зс рф, особистий номер «АБ-145933»,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому

поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Досудовим розслідуванням встановлено, що з лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації (далі – рф) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил російської федерації (далі – зс рф), інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)»

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив¹.

Згідно з ч. 1 ст. 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I) цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Згідно з ч. 2 ст. 51 ДП I цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 ДП I військовослужбовці зс та інших військових формувань рф є комбатантами та зобов'язані додержуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Згідно з положеннями ч. 1 ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – ЖК(IV)), особи, що

¹ Скорочений контекстуальний елемент, застосовний до всіх злочинів, кваліфікованих за ст. 438 КК України, є передумовою для кваліфікації злочину як пов'язаного з МЗК.

перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Статтею 147 ЖК(IV) передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема нелюдяне поводження.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Відповідно до ст. 8(2)(a)(ii) Римського Статуту Міжнародного Кримінального Суду (далі - РС МКС), нелюдське поводження є воєнним злочином.

Збройне захоплення Луганської області почалося разом із повномасштабним вторгненням РФ в Україну. На початку березня 2022 року територія міста почала переходити під контроль російських окупаційних військ. Внаслідок цього окремі райони міста станом на початок березня 2022 року контролювались представниками російських окупаційних військ.

За результатами досудового розслідування встановлено, що громадянин РФ Ганієв Тимур Ісаєвич, 15.06.1991 року народження, будучи командиром 1 мотострілецького взводу 2 мотострілецької роти 296 окремого резервного мотострілецького батальйону 123 окремої мотострілецької бригади (в/ч 40463) 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії Південного військового округу ЗС РФ та громадянин України Ахмедов Еляз Ахмедович, 21.02.1981 року народження, будучи розвідником кулеметником 2 розвідувального відділення 3 розвідувального взводу розвідувальної роти 123 окремої мотострілецької бригади (в/ч 40463) 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії Південного військового округу ЗС РФ, у період часу з 18.03.2022 по 05.04.2022 перебували у складі окупаційних військ у Луганській області.

Громадянин України будучи цивільною особою, одягненим в цивільний одяг, який у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі в бойових діях не брав, до таких дій не готувався, з 18.03.2022 проживав разом із дружиною

домоволодінні своїх знайомих на окупованій території за адресою: Луганської області.

Ганієв Тимур Ісаєвич та Ахмедов Еляз Ахмедович разом з іншими військовослужбовцями 123 окремої мотострілецької бригади (в/ч 40463) 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії Південного військового округу зс рф розташовувались у сусідньому домоволодінні, розташованому поруч з будинком де проживали потерпілі.

Приблизно 19.03.2022 до вказаного домоволодіння, де на той час мешкали прийшли військовослужбовці зс рф, які проживали в сусідньому будинку та висунули вимогу потерпілому та його дружині звільнити будинок, з метою використання його для власних цілей.

відмовились виконувати вказану вимогу, так як проживали у домоволодінні з дозволу власників.

Вказані військовослужбовці зс рф провели огляд домоволодіння та залишили його.

З метою змусити звільнити вказаний будинок у військовослужбовці зс рф, які розташовувались в сусідньому будинку, та серед яких були Ганієв Тимур Ісаєвич та Ахмедов Еляз Ахмедович, виник спільний злочинний умисел спрямований на жорстоке поводження з потерпілим.

Продовжуючи реалізацію раніше виниклого злочинного умислу, Ахмедов Е.А. та трое інших невстановлених військовослужбовців зс рф, 20.03.2022 приблизно о 10-11 годині (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) будучи озброєними вогнепальною зброєю, під приводом того, що раніше в будинку проживала особа, яка приймала участь в АТО, а самого останні підозрювали у співпраці зі Збройними силами України, знову зайшли у приватний будинок, де проживав потерпілий зі своєю дружиною.

Ахмедов Е.А. відвів потерпілого до сусіднього приватного будинку, який використовувався військовослужбовцями зс рф.

В цей час інші військовослужбовці зс рф, у присутності проводили обшук домоволодіння.

Після цього, Ганієв Т.І., Ахмедов Е.А. та п'ять невстановлених військовослужбовців зс рф, будучи озброєними вогнепальною зброєю, прослідували з до квартири за адресою: Луганська область, де потерпілий раніше постійно проживав для проведення обшуку.

В цей же день, 20.03.2022 приблизно о 12-13 годині (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) під час проведення обшуку у квартирі що за адресою:

, знаходячись у вітальні, Ганієв Т.І., діючи за попередньою змовою групою осіб з Ахмедовим Е.А. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, з метою знущання над людською гідністю, а також спричинення моральних страждань потерпілому, в порушення вимог ч. 1 ст. 27 ЖК(IV), ст. 75(2)(a)(b) ДП І взяв зі стола кухонний ніж, підставив його впритул до лівого ока потерпілого, при цьому висловив погрозу, що позбавить його ока, чим спричинив

небезпеку для життя та здоров'я
страждання.

а також, моральні та фізичні

Не знайшовши нічого в ході обшуку, щоб компрометувало потерпілого, Ганієв Т.І., Ахмедов Е.А. та п'ять невстановлених військовослужбовців зс рф привели до його домоволодіння, за адресою:

Луганської області.

В подальшому в період часу приблизно з 21.03.2022 до 30.03.2022 Ганієв Т.І., діючи спільно із Ахмедовим Е.А. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, постійно приходили до місця проживання за адресою:

Луганської області, з метою примусити потерпілих залишити домоволодіння.

У подальшому, приблизно 30.03.2022 близько 17 години (точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено), будучи озброєними вогнепальною зброєю, Ганієв Т.І., діючи за попередньою змовою групою осіб з Ахмедовим Е.А. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, з метою приниження честі та гідності, а також спричинення моральних і фізичних страждань вкотре прийшли за місцем його проживання за адресою : Луганської області, та завели потерпілого до однієї з кімнат будинку, де почали звинувачувати його у співпраці із ЗСУ.

Усвідомлюючи, що потерпілий є цивільною особою, на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права та яка не має можливості чинити опір, з метою залякування, знуцання над людською гідністю, а також спричинення фізичних і моральних страждань цивільному населенню, в порушення вимог ч. 1 ст. 27 ЖК(IV), ст. 75(2)(а)(b) ДП I, діючи спільно, за попередньою змовою групою осіб, Ахмедов Е.А., з метою недопущення будь-якого опору з боку потерпілого направив на нього вогнепальну зброю в зарядженому стані, а Ганієв Т.І. наніс не менше 2 ударів ногами по підколінним ямкам та один удар кулаком в область лівого вуха.

В цей час, ще один невстановлений військовослужбовець зс рф діючи спільно, за попередньою змовою групою осіб з Ахмедовим Е.А. та Ганієвим Т.І. наніс не менше 2 ударів ногами по підколінним ямкам потерпілого.

Після цього до будинку зайшов невстановлений військовослужбовець зс рф, який наказав Ганієву Т.І., Ахмедову Е.А. та іншим невстановленим військовослужбовцям зс рф повернутися до місця розташування та дозволив вийти до веранди та сісти на лавочку.

Покидаючи будинок, проходячи веранду, Ганієв Т.І., діючи за попередньою змовою групою осіб із Ахмедовим Е.А. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, в порушення вимог ч. 1 ст. 27 ЖК(IV), ст. 75(2)(а)(b) ДП I, наніс один удар прикладом автомата у потиличну область голови , чим заподіяв йому тілесні ушкодження, моральні та фізичні страждання.

Після викладених подій, покинути будинок за адресою: області та 05.04.2022 виїхали до

вимушені були Луганської району.

За таких обставин, військовослужбовець зс рф Ганієв Т.І., діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, за попередньою змовою групою осіб з Ахмедовим Е.А. та іншими нествановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи, що є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не становить загрози, вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням, а саме: дії, які спрямовані на образливе та принижуюче ставлення до потерпілого, спричинення фізичних страждань (завданні тілесних ушкоджень), що є порушенням положень ч. 1 ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75(2)(a)(b), ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977.

Таким чином, Ганієв Т.І. підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

**Старший слідчий
в особливо важливих справах
Головного слідчого управління
Національної поліції України
старший лейтенант поліції**

Анатолій ПЛИСКА

**Прокурор другого відділу
управління процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення у кримінальних
провадженнях про злочини, пов'язані
із сексуальним насильством,
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора**

Олексій РОМАНЕНКО

28 березня 2025 року

Ганієву Т.І. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту -

зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також **Ганієву Т.І.** повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.

« _____ » год « _____ » хв « _____ » _____ 2025 року

Підозрюваний: _____
(підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Захисник: _____
(підпис) _____ (прізвище, ініціали)

**Старший слідчий в особливо важливих
справах Головного слідчого управління
Національної поліції України
старший лейтенант поліції**

Анатолій ПЛИСКА